

VÀO TRUYỆN⁽¹⁾

Nhà luyện kim đan⁽²⁾ cầm lấy quyển sách mà một người trong đoàn lữ hành mang theo. Quyển sách đã cũ và long gáy nhưng ông vẫn đọc được tên tác giả: Oscar Wilde⁽³⁾. Mở ra đọc, ông thấy có một câu chuyện về hoa thủy tiên. Dĩ nhiên ông không lạ gì truyền thuyết về chàng Narziss⁽⁴⁾ xinh trai, ngày ngày soi mặt trên hồ nước để tự chiêm ngưỡng sắc đẹp của mình. Chàng say mê chính mình đến nỗi một ngày kia nghiêng quá đà, ngã xuống hồ và chết đuối. Thế là từ nơi đó mọc lên một bông hoa đẹp, mang tên chàng Narziss nọ. Nhưng Oscar Wilde không kết thúc câu chuyện như thế mà kể rằng sau khi chàng chết, những nàng tiên trong rừng hiện

---

1. Phần "Vào truyện" này không có trong bản tiếng Anh.

2. Alchemist hay Alchimist: nhà giả kim, là những nhà hóa học thời Trung cổ, tìm cách luyện kim loại thường ra vàng, tìm thứ "đá tạo vàng" (tiếng Đức: Stein der Weisen; tiếng Anh: Philosopher's stone) và thuốc "trường sinh bất lão".

3. Oscar Wilde (1854-1900): nhà thơ, nhà soạn kịch, nhà văn nổi tiếng người Ireland.

4. Narziss: con trai của thần sông Kephisos (thần thoại Hy Lạp); đồng thời là hoa thủy tiên.

ra, thấy hồ nước ngọt xưa kia giờ đã biến thành một đầm lầy mặn vì nước mắt.

“Vì sao em khóc?” các nàng tiên hỏi.

“Vì em thương tiếc chàng Narziss,” hồ nước đáp.

“Phải rồi. Các chị chẳng ngạc nhiên tí nào. Vì tuy tất cả chúng ta đều theo đuổi chàng nhưng chỉ mình em được chiêm ngưỡng tận mắt sắc đẹp tuyệt vời ấy.”

“Chàng xinh trai đến thế ư?” hồ nước ngờ ngác hỏi.

“Còn ai biết điều này rõ hơn là em chứ?” các nàng tiên ngạc nhiên. “Ngày nào mà chàng chẳng cúi người soi mình trên mặt hồ.”

Nghe thế hồ nước im lặng hồi lâu rồi mới đáp: “Đúng là em khóc chàng Narziss, nhưng mà em chưa bao giờ để ý rằng chàng đẹp trai đến thế. Em khóc chàng vì mỗi lần chàng soi mình trên mặt hồ thì em mới thấy được sắc đẹp của chính em hiện rõ trong đôi mắt của chàng.”

“Quả là một câu chuyện tuyệt vời,” nhà luyện kim đan nói.

Khi cậu chăn cừu Santiago xưa được đàn cừu đến Ngôi nhà thờ cổ và hoang phế thì trời đã sẩm tối. Ngôi nhà thờ này đã bị sập mái từ khá lâu rồi và nơi xưa kia là phòng thay áo lễ nay sừng sững một cây dâu tằm to tướng.

Cậu quyết định ngủ qua đêm tại đây. Thế là cậu lừa lũ cừu qua khung cửa đã hư hại rồi chặn lại bằng vài thanh gỗ để đêm đến chúng khỏi chui ra. Tuy vùng này không có chó sói, nhưng đã có đêm một con cừu chui ra ngoài khiến hôm sau cậu phải mất cả ngày đi tìm.

Rồi cậu trải áo khoác trên nền đất, ngả lưng và dùng quyển sách đang đọc dở làm gối. Trước khi ngủ cậu tự nhủ sau này phải tìm những sách dày hơn để vừa có thể đọc được lâu vừa dùng làm gối tốt hơn.

Cậu thức giấc lúc còn tối mịt. Nhìn lên trời cao cậu thấy sao lấp lánh giữa những xà ngang.

“Mình còn muốn ngủ tiếp mà,” cậu thầm nghĩ. Cậu lại vừa mơ giấc mơ y hệt cách đây một tuần và lần này cũng thức giấc giữa cơn mơ.

Cậu ngồi dậy, uống một hớp vang rồi dùng loại gậy của người chẵn cừu đánh thức từng con cừu một. Càng ngày cậu càng có cảm tưởng là lũ vật cùng thức dậy một lượt với mình như thể có một sự hòa điệu thần bí giữa đời cậu và những con vật từ hai năm nay đi theo cậu, nay đây mai đó, tìm thức ăn và nước uống.

“Chúng đã quá quen với mình nên biết luôn đến cả giờ giấc của mình,” cậu nghĩ. Nhưng sau một lúc suy ngẫm cậu lại thấy có thể ngược lại lắm, rằng cậu đã quen với giờ giấc của bầy cừu.

Một vài con chưa chịu dậy ngay. Cậu lấy gậy đánh thức, miệng gọi tên từng con một. Cậu luôn luôn có cảm tưởng lũ cừu hiểu hết những gì mình nói. Cho nên đôi lúc cậu đọc cho chúng nghe vài đoạn trong những quyển sách mà cậu đặc biệt thích, hoặc cậu triết lý về cuộc sống đơn độc và niềm vui của người chẵn cừu, hay là bình phẩm về những tin mới biết được nơi những thành phố cậu thường hay đi qua.

Nhưng từ hai ngày nay cậu hầu như chỉ nói về một đề tài: cô con gái của một nhà buôn ở cái thành phố nhỏ mà bốn ngày nữa cậu và lũ cừu sẽ đến. Năm ngoái là lần đầu tiên cậu đến nhà người lái buôn này, chủ một cửa hàng vải vóc. Ông ta đòi phải xén lông cừu ngay trước cửa hàng để khỏi bị lừa bịp. Lần đó một người quen đã giới thiệu với cậu cửa hàng này và giờ đây cậu lại dẫn bầy cừu đến đó.